

Pastel mecanic

Ion Minulescu

Monocromia dezolantă a unei dimineți ploioase
Mângâie agonia tristă, dar gravă-a unui tren de marfă,
Ce-și fluieră impertinența prin trei supape ofticoase
Și urcă panta-n resemnarea bemolilor ce mor pe harfă
Într-o capelă funerară.
Cu miros de făclii de ceară
Și vagi parfumuri de tămâie,
Eau de Cologne
Și chiparoase.

Pe Valea Oltului
Sau poate pe Valea Prahovei...
Decorul
E-aceiași peste tot când plouă.
Și-aceleași agonii profane
Schitează orice tren de marfă
Când vrea să calchieze zborul
Expreselor ce urcă panta cu grații de aeroplan!...
Aceleași agonii banale
Și-aceiași trio de semnale
Imploră mila dimineții
Și plictisește călătorul...

Monocromie verde:
Munții și brazii par de mucava -
E pastişarea dezolării și-a neputinței animale,
Ce-și urcă-adeșori Calvarul, cu trenu-alături, pe șosea.
E parada fanteziei și-a inspirărilor vasale...
Pastel mecanic -
Năzuință
De artă nouă
Și știință -
Cézanne te-ar fi pictat într-altfel
Eu însă te-am văzut așa!...